

Kimliğime dair şifrelerin peşinde koştuğum ve yüreğin skalasında saklı bir mahcubiyet ile yüreğimle evreni teftişe çıktığım...

Teşrif eden gece.

Güne sarkan uykusuz saatlerim.

Devindiğim.

Daraldığım.

Bazense yere göğe sığamadığım ve sözcüklerden kendime bir cennet inşa etmiş olmanın da ötesi kendimle el sıkışmama vesile binlerce cümleye yüreğimi serdiğim.

Hüzünse huzura hasret.

Huzursa bana...

Benden başka nice ben saklı iken içimde ve işte yeniden doğmanın müjdesini veren kalemim ve yazdıklarım bir de yazılmayı bekleyen ne varsa belli ki sıramı savmaktır benim derdim demenin de ötesinde sıram gelse bile öne çıkmadığım ve hep arkalarda kaldığım.

İşte hüzün tarifemde saklı bir gülücüğe hasret yüreğin yongası bir şiire gebe iken gece ve sözcüklerin neşri ruhun da nesri elbet esiri olduğum duygulardan kalıcı bir mutluluk yaratmak adına canhıraş mücadele verdiğim...

Bir renkse içimdeki sızı.

Bir vaveyla ise sızan yüreğimden sayfaya uzanan.

Bir sayfadan da öte huzurun ve mutluluğun resmi iken yazdıklarım ve yazdığım ne olursa olsun hüznü bile mutluluk bildiğim çünkü ömrüm boyunca hiç bu kadar özgür olmamıştım ta ki kalemimle yolum keşişene değin ve şimdilerde kestirmeden yaşıyor ve ulaşıyorum hayata en çok da kaderimin verdiği hükümlere şerh düşerken sözüm ona ne de olsa yazdığım kadar yazgıma ve içimdeki bilinmeze odaklanıyorum ben mevsimlerden hazan olduğumu bile bile hala da hayatı bahar olarak telaffuz ettiğim gerçeği ile...